

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217204473
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6217204473.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členov senátu Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Petra Molčana, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava IČO: 36 865 141, proti povinnej: N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX L., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 72,-Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 7035/17, o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Er/375/2017-21 zo dňa 28. septembra 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Er/375/2017-21 zo dňa 28. septembra 2017 p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „exekučný súd“) napadnutým Uznesením č. k. 11Er/375/2017-21 zo dňa 28. septembra 2017 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súdny exekútor predložil Okresnému súdu Veľký Krtíš dňa 19. júna 2017 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného, spísaného do zápisnice súdnym exekútorom dňa 15. februára 2017, proti povinnej, a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 05076/16 zo dňa 28. júla 2016, ktorý mal vyznačenú doložku právoplatnosti dňom 27. decembra 2016 a vykonateľnosti dňom 01. februára 2017. Ďalej uviedol, že lustráciou v zozname spotrebiteľských rozhodcovských súdov vedeným Ministerstvom spravodlivosti SR zistil, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý mal v čase rozhodcovského konania povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory a rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské rozhodcovské spory. Exekučný súd zistil, že rozhodcovský rozsudok spĺňa náležitosti podľa § 39 a nasl. zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a zároveň, že návrh na vykonanie exekúcie je v súlade s exekučným titulom a súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v súlade s návrhom oprávneného. Exekučný súd pri skúmaní súladu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy s podmienkami ustanovenými právnymi predpismi zistil, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, ktorú súdu predložil oprávnený, bola uzatvorená dňa 23. júla 2014, teda pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní"). Nakoľko Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre Arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, nie je nástupníckym stálym rozhodcovským súdom, exekučný súd posudzoval 2 2CoE/19/2018

právomoc rozhodcovského súdu podľa § 73 ods. 8 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Ďalej exekučný súd uviedol, že hoci v rozhodcovskom rozsudku je konštatované, že právomoc

rozhodcovského súdu je založená v súlade so zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, exekučný súd považoval za potrebné v súlade s § 44 ods. 3 Exekučného poriadku a v spojení s § 73 ods. 8 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, splnenie podmienok podľa cit. ustanovení preskúmať, a preto vyzval oprávneného na predloženie písomnej výzvy povinnej, ktorou ju ako spotrebiteľa vyzval pred podaním žaloby na rozhodcovskom súde, aby označila rozhodcovský súd podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, prípadne aby rozhodcovské konanie odmietla. Zároveň, aby doručil oznámenie o výbere rozhodcovského súdu a potvrdenia o doručení požadovaných písomností povinnej. Oprávnený exekučnému súdu doručil výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu adresovanú povinnej a oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu. Exekučný súd uviedol, že oprávnený však nijakým spôsobom nevedel preukázať, že uvedené písomnosti boli povinnej doručené, resp. ani len, že boli povinnej zaslané, nakoľko uviedol, že tieto dokumenty boli povinnej zaslané ako obyčajná listová zásielka. Exekučný súd mal za to, že z dôvodu nepreukázania doručenia výzvy na označenie rozhodcovského súdu a oznámenia o výbere rozhodcovského súdu povinnej, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky požadované právnymi predpismi, je neplatná, a preto nemohlo dôjsť ani k založeniu právomoci Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre Arbitráž a tým aj materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7ECdo 260/2013. Z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy je aj rozhodcovský rozsudok v rozpore so zákonom, čo znamená, že je ako exekučný titul neúčinný a nezáväzný. Vzhľadom na vyššie uvedené exekučný súd v zmysle § 44 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Proti uzneseniu exekučného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal zrušiť napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a v jeho nadväznosti zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZRK“). Podľa oprávneného súd na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval ust. § 45 ods. 1 a 2 ZRK. Exekučný súd v konaní o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak, ako ich vyžaduje ust. § 34 ZRK. Preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t.j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. Podľa oprávneného postupom exekučného súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 ZRK dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom ZRK. Oprávnený ďalej uviedol, že došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu veci exekučným súdom (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Exekučný súd pri posudzovaní predložených dôkazov neúplne zistil skutkový stav veci, keďže namietal skutočnosť, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva resp. doložka. Poukázal na skutočnosť, že oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa ust. § 3 a nasl. ZRK formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka 3 2CoE/19/2018

dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Namietal, že konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezistoval, a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. Namietal, že exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom. Konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení. Na základe uvedených skutočností oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie.

3. Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1(a contrario) CSP a uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie exekučného súdu výlučne z dôvodov uvedených v odvolaní pričom uvádza, že odvolanie oprávneného nekorešponduje s napadnutým uznesením. Podstatnou skutočnosťou pre zamietnutie žiadosti oprávneného na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je skutočnosť, že oprávnený nepreukázal splnenie podmienok podľa § 73 ods. 8 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva je neplatná, a preto nie je daná právomoc

Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre Arbitráž, v dôsledku čoho je exekučný titul v rozpore so zákonom. Pre úplnosť dodáva nasledovné:

6. Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Z.z. (ďalej len „OZ“) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dohodnuté.

9. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

10. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku ak to povaha vecí nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

11. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo 4 2CoE/19/2018

exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

12. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Er/375/2017-21 zo dňa 28. septembra 2017, bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Podkladom na vykonanie exekúcie je Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom v Bratislave sp. zn. SRSAspA 05076/16 zo dňa 28. júla 2016, ktorý oprávnený predložil s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňa 27. decembra 2016 a vykonateľnosti dňa 01. februára 2017 a ktorým bola povinná zaviazaná zaplatiť oprávnenému sumu 72,-Eur, úrok v sume 5,66 Eur, poplatok v sume 56,39 Eur, úrok vo výške 23,22% ročne zo sumy 72,00 Eur od 21. októbra 2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 72,00 Eur od 21. januára 2015 do zaplatenia, zaplatiť zmluvnú pokutu 33,00 Eur a poplatok za upomienku 10,00 Eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 84,22 Eur a zaplatiť žalobcovi uvedené nároky spoločne v mesačných splátkach vo výške 50,00 Eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Z obsahu spisu ďalej odvolací súd zistil, že oprávnený a povinná uzatvorili dňa 23. júla 2014 Zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený ako veriteľ poskytol povinnej ako dlžníkovi úver vo výške 100,-Eur, ktorý sa dlžník zaviazal vrátiť s navýšením o príslušný poplatok vo výške 68,-Eur. V ten istý deň bola uzavretá rozhodcovská zmluva na samostatnej listine, ktorá v čl. I bod 1 a v čl. II. bod 1 obsahovala, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Rozhodcovským súdom na účely tejto zmluvy sa rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava. Podľa čl. II bod 2 rozhodcovskej

zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvážujúcu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou 5 2CoE/19/2018

v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

13. Po preskúmaní rozhodných skutočností zistených z predloženého spisu odvolací súd uvádza, že Zmluva o úvere, ktorú dňa 23. júla 2014 uzatvorili oprávnený ako veriteľ a povinná ako dlžník a predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 100,- Eur, je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V zmysle § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Je nepochybné, že v prejednávanej veci sa oprávnený v postavení veriteľa zaviazal poskytnúť povinnej (dlžníkovi) finančné prostriedky (formou úveru) za odplatu, pričom oprávnený je podnikateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V zmysle § 52 ods. 3 OZ sa takáto osoba považuje za dodávateľa. Dlžník (povinná) sa v predmetnej zmluve zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uzatvorenej zmluvy vyplýva, že dlžník je v postavení spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 OZ.

14. Odvolací súd ďalej poukazuje na rozhodnutie, ku ktorému dospel Súdny dvor Európskej únie pri výklade Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“) vo veci C-40/08, a to: „Smernica Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.“

15. Odvolateľ sa dovoľával zrušenia napadnutého rozhodnutia aj z dôvodu, že došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu veci súdom prvej inštancie. Vo svojom odvolaní namietal, že „oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa ust. § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné.“ Odvolací súd má za to, že oprávnený týmto svojím tvrdením len prezentuje obvyklý spôsob, akým uzatvára rozhodcovské zmluvy, resp. rozhodcovské doložky so svojimi klientmi. Toto tvrdenie však nekonkretizuje, akým spôsobom bola uzavretá rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka v prejednávanej veci. Oprávnený tiež nenamietal, že by v prejednávanej veci nebola uzavretá rozhodcovská zmluva.

16. Rozhodcovský rozsudok má podľa § 35 ZRK pre účastníkov účinky ako právoplatný rozsudok. Podľa ZRK to platí pre rozhodnutia vydané rozhodcovským súdom v konaní podľa ZRK. Rozhodcovskému súdu jeho kompetencia rozhodovať majetkové spory 6 2CoE/19/2018

neplynie priamo zo zákona, ale rozhodcovský súd ju získal až na základe dohody medzi účastníkmi sporu v rozhodcovskej zmluve. Z tohto dôvodu je pre posúdenie, či súdu bol alebo nebol predložený exekučný titul, nevyhnutnou súčasťou prieskumu zisťovanie, či bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy dohodnutej či už vo forme osobitnej zmluvy, alebo doložky k inej zmluve. Pokiaľ rozhodcovská zmluva trpí absolútnou neplatnosťou, ide o právny úkon, ktorý neexistuje a pokiaľ bol vydaný na základe takéhoto právneho úkonu rozhodcovský rozsudok trpí neúčinnosťou, nakoľko rozhodcovskému súdu chýbala právomoc na vydanie rozhodnutia. Predmetná rozhodcovská zmluva vykazuje znaky neprijateľných podmienok a s poukazom na ustanovenia § 52 a nasl. OZ ju odvolací súd posúdil ako absolútne neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z textu rozhodcovskej zmluvy zo dňa 23. júla 2014 je zrejmé, že sa viaže priamo k Zmluve o úvere, ktorú uzatvorila povinná (dlžník) so

spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava. Aj keď je rozhodcovská zmluva samostatnou zmluvou, podľa jej obsahu ju možno posúdiť ako podmienku Zmluvy o úvere z toho istého dňa, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Túto skutočnosť oprávnený ani nenamietal. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžr/136/2012 z 15. marca 2013 v ktorom vyslovil názor, že „nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, od ktorej závisí“. Podstatnou skutočnosťou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že so spotrebiteľom nebola individuálne dojednaná. Skutočnosť, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorí súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy v ten istý deň ako Zmluva o úvere, ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dojednaná a svedčí o vôli povinnej pristúpiť na túto osobitú zmluvnú podmienku. Povahu formulárovej zmluvy totiž majú nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulárové znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Tomuto typu zmluvy nasvedčuje aj vyhotovenie rozhodcovskej zmluvy v danej veci, ktoré má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli samotnú Zmluvu o úvere. Dojednanie zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu by malo charakter individuálnej zmluvnej podmienky vtedy, ak by oprávnený predložil povinnej návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy v takej podobe, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že povinná mala možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní a že povinnej boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle zmluvných strán. V danom prípade z návrhu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť. Spornosť vo vyvážení vzájomného zmluvného vzťahu, pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, navyše vyvoláva skutočnosť, že priamo v predtlačenej časti rozhodcovskej zmluvy je vopred určený jediný rozhodcovský súd, ktorý je oprávnený v rozhodcovskom konaní spory vyplývajúce z danej zmluvy rozhodnúť. Takouto formuláciou rozhodcovskej zmluvy bolo dlžníkovi - povinnej absolútne odňaté právo slobodnej voľby uplatnenia či bránenia svojho práva nielen pred všeobecným súdom ale aj právo slobodného výberu konkrétneho rozhodcu či rozhodcovského súdu, ktorý by spor z danej spotrebiteľskej zmluvy podľa voľby spotrebiteľa rozhodol. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že množstvo exekučných vecí s obdobným skutkovým základom, kde rozhodcovské rozsudky ako exekučné tituly vykazujú značnú dávku podobností, naznačuje istú väzbu medzi rozhodcovskými 7 2CoE/19/2018

spoločnosťami a jednou zo zmluvných strán (oprávneným), čo už samo osebe vedie k pochybnostiam o dostatočnom individuálnom prístupe k ochrane práv spotrebiteľa zo strany rozhodcov.

17. Odvolací súd s poukazom na § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

18. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP.).